

[Freddy Madsen.]

tisk foranstaltning, skulle tage deres stilling op til alvorlig overvejelse.

Disse nye forslag, som i dag er lagt på bordet, må desværre efter min opfattelse tages som et udtryk for, at regeringen nu afgørende viger for det borgerlige pres. Hvor langt det går ved vi ikke på nuværende tidspunkt, men det får vi formentlig en nærmere redegørelse for af finansministeren. Men det er under alle omstændigheder helt uacceptabelt. For kort tid siden trak regeringen overenskomstsituationen herind, og i huj og hast vedtog man tvangslovgivningen ved hjælp af de borgerlige partier. Det var en fatal fejltagelse, vi vendte os imod den. Men som et minimum måtte vi forvente, at man så til gengæld stillede som en ufravigelig betingelse, at man undgik sociale nedskæringer og sikrede omfattende foranstaltninger til gavn for beskæftigelsen. Men selv dette rimelige minimum er regeringen altså gledet af på.

Vi var som bekendt medvirkende til at bringe denne regering til verden. Vi har understreget, at vi ville give den loyal støtte, og disse forhandlinger vil bekræfte, at vi er parat til at strække os endda meget vidt for at lette regeringens virksomhed. Men vi har samtidig meget stærkt understreget, at det var vores opfattelse, at regeringen havde en klar forpligtelse til at føre en politik i overensstemmelse først og fremmest med arbejderklassens interesser.

Vi har ikke været blinde for vanskelighederne, vi kan også tælle og lægge sammen. Men netop derfor sagde vi til regeringen, at hvis den skulle komme igennem, var det afgørende nødvendigt, at den støttede sig på den organiserede arbejderbevægelses styrke, også således som den kommer til udtryk uden for dette hus. Vi påviste, at det var denne styrke, der fremfor alt sikrede, at Hartlingregeringen blev bragt til fald. Det var allerede noget, der derigennem var opnået, og det bekræfter, hvad vi hele tiden har sagt, nemlig at det er umuligt at føre en politik, der ensidigt er vendt imod arbejderklassen i vores land.

Det var i denne kendsgerning den nuværende regering burde have taget sit standpunkt. Samtidig kunne man bygge på et stærkt udbredt krav i et flertal af befolkningen om, at der skal gøres noget effektivt for

at bekæmpe arbejdsløsheden. Men regeringen er åbenbart totalt uden forståelse for den styrke, som det giver. I stedet har man valgt at give efter for de borgerlige, som man ved er ude af stand til at regere. Men derved bevæger man sig ud på en meget farlig vej; man er ude på slidsken, og man kan være sikker på, at højrekræfterne vil vide at udnytte situationen til yderligere pression.

Derfor må vi endnu en gang opfordre regeringen til at besinde sig og i stedet for at give efter for højrekræfterne koncentrere sin indsats på et grundlag, der vil være i stand til at mobilisere alle gode kræfter i et fremstød for at drive reaktionen tilbage. Til en sådan linje kan man også regne med vores medvirken.

Finanslovforslaget skal nu til sin endelige afgørelse. Uanset det endelige indhold afspejler det, at vi lever i et rigt samfund; derfor er det meningsløst, at vi ikke skulle kunne skabe gode forhold, især først og fremmest for dem, der skaber samfundets rigdomme. Det lader sig imidlertid ikke realisere, det ved vi, under de bestående samfundsforhold, men mere kunne nås, hvis tingene blev anderledes. Det er det hovedformål, vi har haft med vores ændringsforslag, og som vi ønsker at påvise under denne debat, og det er også ud fra det, vi anbefaler, at man støtter vore ændringsforslag.

Erhard Jakobsen (CD):

Det er højeste mode her i landet at tale dårligt om folketinget. Jeg tror, at hvis offentligheden havde haft bare en smule chance for følge det intense arbejde, der er foregået på mange felter, blandt mange forskellige grupper, af mange medlemmer i dette høje ting gennem den seneste tid, så ville man nok tale med noget mere respekt om dette tings medlemmer, men hvor i alverden skulle offentligheden få noget at vide om det? Det er jo ikke den slags ting der er nogen, der gider fortælle offentligheden om folketinget, der er jo så mange andre morsomme ting at fortælle, og det er, som om folk i øjeblikket kaster sig over ugens tilbud i den retning.

En af de ting, som offentligheden burde vide noget om, er den usikkerhed, som dette ting har at slås med i øjeblikket, og det ved man vel også noget om — på den måde, at man nærmest griner ad det og gør nar af det